

אביי אמר עדין בחתומיו ובין לו. מכאן קשה לרש"י דרש מסכת ראש השנה (דף ג. וס' ד"ה לשערות) דמנן באחד בניסן ראש השנה ומלכים ונפרש בגומרא דנפקא מינה לשטרי חוב המוקדמים ופרש"י שם לא תלחלח שנה המלך ראש השנה כל חלה ליה יום שחודש פטוייה שמי

HebrewBooks.org ©Moznanim Publishing

ג [טוֹשֶׁעַ חֹמֶם סִי סָה
סַעִי יֵד]:
קִיב ד מִי פִי"ח מַהֲלִ
אֲבִידָה הֲלִ א סַמַּג
עֲשִׂין עַד טוֹשֶׁעַ חֹמֶם סִי
סָה סַעִי ו:

"בשטרי הקנאה דהא שעביד נפשיה אי הכי
 מתניתין דקתני אם יש בהן אחריות נכסים לא
 יחזיר ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שמא
 כתב ללות בניסן ולא לזה עד תשרי ואתי
 למטרף לקוחות שלא כדין אמאי לא יחזיר
 נחוי אי בשטר הקנאה הא שעביד ליה נפשיה
 אי בשטר דלא הקנאה ליכא למיחש דהא
 אמרת כי ליכא מלוה בהדיה לא כתבינן א"ל
 רב אסי אע"ג דשטרי דלאו הקנאה כי ליכא
 מלוה בהדיה לא כתבינן מתניתין *כיון דנפל
 אתרע ליה וחיישינן דלמא אקרי וכתבו⁶ אבי
 אמר עדיו בחתומיו זכין לו ואפילו שטרי
 דלאו הקנאה משום דקשיא ליה כיון דאמרת
 בשטרי דלאו הקנאה כי ליתיה למלוה
 בהדיה לא כתבינן ליכא למיחש דאקרי
 וכתבו אלא הא דתנן⁷ *מצא גיטי נשים
 ושחרורי עבדים דייתקי מתנה ושוברים הרי
 זה לא יחזיר שמא כתובים היו ונמלך עליהם
 שלא ליתנם וכי נמלך עליהם מאי הוי והא
 אמרת עדיו בחתומיו זכין לו הני מילי היכא
 דקא מטו לדידה אבל היכא דלא מטו לדידה
 לא אמרינן אלא מתניתין דקתני מצא שטרי
 חוב אם יש בהם אחריות נכסים לא יחזיר
 ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שמא כתב
 ללות בניסן ולא לזה עד תשרי בשלמא לרב
 אסי דאמר בשטרי אקנייתא מוקי לה בשטרי
 דלאו אקנייתא וכדאמרינן אלא לאביי דאמר
 עדיו בחתומיו זכין לו מאי איכא למימר אמר
 רבא אביי מתני' היינו מעמא דדחיש לפרעון
 ולקנוניא ולשמואל דאמר⁸ לא חיישינן
 לפרעון ולקנוניא מאי איכא למימר הניחא אי
 סבר לה כרב אסי דאמר בשטרי הקנאה
 מוקי⁹ מתניתין בשטרי דלאו הקנאה אלא
 אי סבר כאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין
 לו מאי איכא למימר שמואל מוקי למתניתין
 כשאין חייב מודה אי הכי כי אין בהן אחריות
 נכסים אמאי יחזיר נהי דלא גבי מן משעבדי
 מבני חרי מגבי גבי שמואל למעמיה דאמר
 שמואל אומר היה רבי מאיר שטר חוב שאין
 בו אחריות נכסים אין גובה לא ממשעבדי
 ולא מבני חרי וכי מאחר שאינו גובה אמאי
 יחזיר אמר רבי נתן בר אושעיא¹⁰ לצור על פי
 צלוחיתו של מלוה ונהדריה להו ללוה
 לצור על פי צלוחיתו של לזה לזה הוא

וילא קאי דאזאמר אצ"י עדיז בחתומיו וזין לו: **היינו מעמא**
דחיישינן פֿרעווען ופֿאָנגוויא. וסצרי רבנן אחריות טעות סופר הוא
 וזלכך לא יחזיר אפילו אין צו אחריות וכן לרב אסי תימא אמאי
 קאזאמר משום דחיישינן לקטויה לימא משום דחיישינן שמא פרעו וכבר
 נמנחל שעברו ועתה רוצה לחזור וללות צו כדי להרויח פשיטי דספרא
 ומלוה נמי רוצה בדבר שיטרוף מומן מוקדם וי"ל משום פשיטי
 לבתב ללות ולא ליה ועתה רוצה ללות ומפסיד ללקוחות משום
 עוד סבזר המלוה שיאא הכול משעת חתימה אבל כשלוה ופרע
 שמשו הפרשה ואבלוה שני לא נכתב השטר:

מלוח עמר ניוחש שמא
לחלה לחלה לחלה.
תפוח בראש בשרי
הקנאה דהא שעבר
נפשיה לחליפין לא
נפשיה לנתת המעות
אלא נתעבר מצינא
דקטו מניה בחליפין.
אבאי אמר רבי תוחמיני
ויכין לן פין שפאר
דכחשי לפרעו עדיו על
שפש לפלוגי עלי כך וכך
דכחשי שר בוה וחתמו
רובו למלח ואצ"ל דהא
קעמו מן הלוח והוא דנפ"ק
אמר שטרא דמלח אבאי
אי לא נפיק שטרא מתחתי
ידיה דמלח חליפין דלמא
אבאי לא מטא לידה
דמלח ומנח" דאוקומה
בשטריה מודה דהאי
מסאשא שטרא דמלח
המזוהיא שעתא דנכחב
מיתניב לן. אמר לך קמי
לא לא בנות ברלא נפיק
שטרא מתחתי ידי דמלח
חליפין לקנינא מושום
לכח לא שטרא בחתוהא
דלוח. ולא אשכחן פירכא
לחא דאבאי ולא
לחלה לחלה לחלה
דמטא שטרא בידה
דמלח. ודח"א יתכן לא
דחיה ליה חתוהא דמלח
למירא לא אמר ר' יוחנן
אלא בשטרא דלאו
אקנינאיה ולאבי נמי לא
ידיה תיבתה דחליפין
דחיה יתכן. שייכ' מיה
סוגיא דשמעתין כ"י יתכן
לסלקא דאמר מחלוקת
בשטריה מודה ר' דאמר
דחיהו סבר שטרא שאין
דחיתור נכסין לאו גבי
ממשכביה שאין ח"י ובי
וכין מודה ליה ר' יוחנן
למיחש הלכך ח"י.
ורבנא סבר גבי אפי'
לממשכביה הלכך לא ח"י
דחיתוריה לקנינא אלא
בשטרא ח"י מודה דאבאי
הכל לא ח"י דחיתור
לפרעון ותיבתה הדיא
למלוח מתני בשאין ח"י
למלוח אלא בשטריה מודה
דכחשי חלוקין כי דחיה
בשטריה וכן לא (ב)
(כזל) בחמיו הקנאה דהא
שיעבר נפשיה. ובשטר
שאין ב' אחריות אצ"ס
ח"י מודה (ב) ח"י
דאמר ח"י מלחלה
לפרעון על פני עלתוהו
דכין שאין ב' אחריות
נכסין אינו גובה לא
ממשכביה ולא מכה ח"י.

(א) אולי נ"ל וכ"ש בשטרי הקנאה.
(ב) נ"ל אמר ר"מ דיחזיר למלוה וכו'.

גמ' אביי אמר עדיו
בחתומיו. עי' רשב"א
בחידושי קדושין דף כ"ז
ע"א ד"ה ע"מ שמכתבו
לו שטר:

דייטיקי. צוואה שביז מרע,
 דא תהא למיקס ולהיות
 (גיטין כז.).

(א) אולי נ"ל וכ"ש בשטרי הקנאה.
(ב) נ"ל אמר ר"מ דיחזיר למלוה וכו'.